

Estudis demostren que zones humides com el Delta poden frenar els efectes del canvi climàtic

Estos espais rics en aiguamolls tenen la capacitat de retindre les emissions de diòxid de carboni, les grans responsables de l'escalfament global

Terres de l'Ebre F.M.A

Fa cosa d'un mes, la revista més important del món sobre canvi climàtic, *Nature Climate Change*, va dedicar el seu editorial a la importància de les zones humides, com el delta de l'Ebre. El missatge de la revista era clar: les zones humides, on predominen els aiguamolls, són –i ho haurien de ser més– ecosistemes clau en la lluita contra el canvi climàtic. Per què? Ras i curt, perquè tenen la capacitat de capturar i retenir les emissions de diòxid de carboni (CO₂) que quan arriben a l'atmosfera provoquen, en gran part, l'escalfament global. Els experts apunten que, si es fa una bona gestió, estes zones humides poden absorbir grans quantitats del carboni que emeten i, per tant, evitar que contribuïsquen a un escalfament global que s'accelera cada dia que passa.

I és que el canvi climàtic, els efectes del qual es preveuen catastròfics i irremediables si es continua sense fer res al respecte, és provocat principalment per l'emissió humana de gasos amb efecte hivernacle, com el CO₂ o el metà (CH₄). Fa temps que s'advertix que s'ha de reduir la presència d'estos gasos a l'atmosfera: disminuint-ne l'emissió, però també retinent-ne o capturant aquells que s'emeten. I, tal com corroboren nombroses investigacions científiques, esta capacitat dels aiguamolls és comparable a la d'altres ecosistemes terrestres, com els boscos, que ocupen extensions molt i molt més grans. I és que, en paraules de Martha Rojas-Urrego, secretària general

El delta de l'Ebre és una de les zones humides més importants de la Mediterrània.

de Ramsar –conveni internacional per a la conservació de les zones humides–, són els desguassos de carboni més eficaços del planeta.

Però esta realitat demana una gran responsabilitat. “Una bona gestió pot ajudar-nos a mitigar el canvi climàtic, però una mala gestió pot diposar un escenari pitjor: que siguin emissors nets de carboni, ja que n'acumulen molt”, advertia al seu blog l'ambientòleg i investigador en ecologia, Andreu Escrivà. Per este motiu, i segons el mateix Escrivà, les zones humides “poden ser modificades amb bones pràctiques de gestió i restauració que milloren l'estat de conservació dels ecosistemes i que, paral·lelament, ajuden al segrest de carboni atmosfèric per a mitigar el canvi climàtic”.

EL DELTA DE L'EBRE, L'EXEMPLE

“És molt important incrementar la salinitat d'aiguamolls i llacunes per a reduir CO₂”. Carles Ibáñez

El delta de l'Ebre, una de les zones humides més importants de la Mediterrània, es configura com un d'estos ecosistemes clau. Ho corrobora Carles Ibáñez, cap del programa d'ecosistemes aquàtics de l'IRTA. “Portem temps investigant la capacitat que els aiguamolls i els arrossars del Delta tenen a l'hora de retenir les emissions de carboni a l'atmosfera”, assegura en declaracions al SETMANARI L'EBRE. Fins ara, en alguns sectors han observat que el sistema sí que funciona, però en d'altres, la manca d'una gestió adequada des-

encadena l'efecte contrari. I és que Ibáñez també coincideix que la gestió que es faça d'estes zones és i serà crucial.

En este sentit, enumera algunes de les principals mesures que s'haurien de prendre per a garantir la seua capacitat de mitigació. “**Se-ria positiu implementar la pràctica dels eixugons, és a dir, eixugar durant uns dies el terreny i reomplir-lo d'aigua. Això ajudaria a reduir les concentracions de metà, ja que quan entra aigua nova, també entra oxigen, que fa oxidar el metà**”, apunta Ibáñez, que recorda que esta pràctica es fa en alguns indrets dels Estats Units. “**També és molt important incrementar la salinitat dels aiguamolls i les llacunes, que fa reduir el CO₂. Fa anys, la salinitat era més alta, però cada cop hem fet que l'aigua siga més dolça**

i això també va en contra”, afegix. Plantar més arbres i més vegetació al voltant dels camps d'arròs, afirma el mateix Ibáñez, també ajudaria.

COMBATRE LA PUJADA DEL NIVELL DEL MAR Carles Ibáñez, però, explica que el Delta, igual que la majoria de zones humides, també pot combatre altres efectes del canvi climàtic. Aquells més físics, aquells encara més visibles. Els aiguamolls es troben a primera línia davant l'amença, real i present, de la pujada del nivell del mar deguda al canvi climàtic, un procés que ara va a un ritme de 4 mil·límetres a l'any, i que s'espera que s'intensifique en les pròximes dècades. Són –i han de ser, segons els experts– barreres naturals, la protecció més immediata davant tempestes, temporals, intrusió salina i l'avanç imparable dels oceans. “**Aquí també és important comptar amb una bona gestió dels ecosistemes**”, apunta Ibáñez.

Els aiguamolls, segons l'investigador, són la millor forma de combatre-ho. “**Si darrere de la platja hi ha un aiguamoll, quan hi ha un temporal o una pujada del nivell del mar, estos controlen la inundació i faciliten que els sediments provinents de les onades s'amunteguen i ajuden a fer créixer el sistema costaner de manera natural**”, assegura. Quan no hi ha aiguamoll i, en canvi, hi ha infraestructura, l'increment del nivell del mar i els temporals –que també s'accentuen i es fan més virulents degut al canvi climàtic– són pràcticament impossibles d'aturar.

“**Aquí, al delta de l'Ebre tenim un exemple molt clar**”, diu Ibáñez. Segons explica, a l'hemidelta sud, des de l'illa de Buda fins al Trabucador, no hi ha pràcticament regressió. En primer lloc, perquè la platja és molt més ampla i facilita este funcionament i, en segon lloc, perquè quan hi ha un temporal s'inunda l'aiguamoll que hi ha darrere de la platja i es combat de manera natural. En canvi, a Riuram o a la Marquessa la situació és ben diferent: ni la platja és tan ampla ni es garanteix esta presència, protectora, d'aiguamolls.

Setmanari **L'EBRE** regala un cistell de la compra

caprabo

Referent en productes de proximitat

Per participar en el sorteig, ompliu aquesta butlleta i feu-la arribar a la redacció **L'EBRE** (c. Rosa Maria Molas, 2 baixos de Tortosa) o fotografieu-la emplenada i envieu-la a l'adreça cistellacaprabo@setmanarilebre.cat abans del dia **1 de març**.

Nom i cognoms

Telèfon Mòbil.....

Correu electrònic.....

Població

És subscriptor: ☐ SÍ ☐ NO